

Z zbora krajanov v Nadgorici: nekaj problemov je že rešenih, kopica jih še ostane.

KAJ PRAVI MARJETICA?

Avtobus: bo, ne bo, bo...

Krajanje Nadgorice in Ježe so nanizali precej problemov, ki pa vendarle niso večni

Prebivalci krajevnih skupnosti Nadgorice in Ježe so se v zadnjem času zbrali na dveh zborih krajanov, obakrat so precej zaveto razpravljali tudi o krajevnih problemih. Na drugem sestanku so sodelovali tudi predstavniki bežigradskega izvršnega sveta Zvone Sotlar, predstavnik komunalne skupnosti Boris Andree ter Ludvik Jarc iz »Soseske«.

V vroči razpravi so krajanje nanizali precej problemov, sem ter tja povzdignili glasove, v izjavah tudi drug drugemu nasprotovali, na koncu pa so se vendarle, kot kaže, precej stvari dogovorili. Od drugega zbora krajanov je potekalo že nekaj časa, pa so lahko »gostje«, marsikatero obljubo že izpolnili.

Na prvem zboru krajanov in tudi na začetku drugega je bila poleg avtobusne povezave z mesta osrednji problem peš-

pot od Nadgorice do Črnuče, ki bi zlasti otrokom zagotovila varno pot v šolo. Na drugem zboru smo v začetku, kajti brz ko je predstavnik komunalne skupnosti obljubil, da jo bodo že čez dan, dva začeli urejati, so nekateri krajanje zatrdili, da sploh ni tako važna, ampak da je tam še precej hujših problemov! No, ne glede na to, so se krajanje dobro odrezali, ko so morali odstopiti po nekaj kvadratnih metrov za ureditev te pešpoti. Niti eden ni bil protil! Tako so z deli lahko pričeli v obljubljenem roku in je dokončanje pešpoti pred durmi. Krajanje so tudi predlagali, naj na Titovi cesti do križišča s severno vpadnico uredi severni pločnik, južnega pa naj zarišejo vsaj z rumeno črto. Črta je narisana, pločnik pa že delajo.

Ne samo prebivalci Nadgorice, praktično vsi, ki žive severno od Save, so imeli v letošnjih sušnih mesecih težave pri pre-

skrbi z vodo. Dokončna rešitev problema bo vodarna Jarški brod, za katero so temeljni kamen položili ob letošnjem občinskem prazniku, dograjena pa naj bi bila do konca septembra prihodnje leto. Že zdaj iz prvih, imenujemo jih poizkusnih vrtin, načrtujejo toliko vode, da se krajanom v prihodnjem letu ni treba bati suhih pip.

Kot povest o jari kači pa je slišati zgodbo o njihovih prizadevanjih za avtobusno povezavo z mestom. Kaj nam pomaga tabla, ki kaže, da sodi kraj v Ljubljano, če pa se pri mestnem avtobusu ne zmenijo za nas, pravijo. Jutranji avtobusi primestnega in medkrajevnega potniškega prometa so nam bito polni, otroci pešačijo v šolo, nekdanji Viator pa je pridno obljubljal mestne zelence. Seveda, šele ko bo zgrajen most v Šentjakobu, oziroma ko bo urejeno križišče z Zasavsko cesto in tako dalje in tako dalje. Avtobusa ni, krajanje pa v en glas zahtevajo: hočemo avtobus. Razplet je sveda težko predvideti, čerpa sta Zvone Sotlar in Boris Andree obljubila, da bosta zahtevu krajanov posredovala »naprej«.

Za zdaj smo izvedeli tole: Integrativna delovna organizacija mestni promet je pripravljena vpeljati prog, brz ko bo nekdo zagotovil pokrivanje izgube. Zda se pleteta dve ideji o povezavi Nadgorice s »svetom«: po prvi naj bi krožna proga vozila od Belinke po Zasavski cesti do Črnuče, nato pa po Cesti 24. junija, preko severne vpadnice, po Štandrovi mimo Slovenjaleša in na Zasavsko cesto do Belinke. Za to so seveda zainteresirane tudi delovne organizacije. Zanimiva je tudi druga ideja o progi Linhartova – Vojkova – južna servisna cesta – severna vpadnica – Štandrova cesta – Belinka, Zasavska cesta – Črnuče – Titova – Linhartova cesta. Obe razmišljani sta v skladu z nedavnim sklepom mestnega izvršnega sveta, da nobena nova avtobusna proga ne sme več zapeljati v središče mesta.

Krajanje si žele tudi otroško igrišče: denar za igrala bo na voljo takoj, ko se bodo v krajevni skupnosti odločili za lokacijo igrišča, zbrali zanj potrebno dokumentacijo in ga pričeli urejati. Problem telefona pa bo prav gotovo rešen kmalu: ko bo dograjena nova telefonska centrala na Črnučah.

Prvi problemi, na katere so prebivalci Nadgorice in Ježe opozorili na zboru krajanov, so torej že rešeni, kopica jih še ostane. Prepričani pa smo, da njihove težave ne bodo ostale zapisane v zaprašenih aktih, ampak da jih bodo s skupnimi močmi kmalu odpravili.

Kup branja za tri stotake

Prešernova družba je predstavila svojo redno letno knjižno zbirko, v kateri so poleg Prešernovega koledarja za leto 1982 še štiri knjige. Prešernov koledar ima poleg zelo natančnega koledarskega dela tudi vrsto člankov iz družbenopolitičnega, narodnega in kulturnega dogajanja v preteklosti, več črtic in pesmi sodobnih slovenskih avtorjev ter kroniko dogodkov iz preteklega leta.

Smiljan Rozman je napisal povest »Ta glavna Urša«, ki je namenjena predvsem mladini od desetega do petnajstega leta, po njej pa bodo radi posegli tudi starejši bralci, saj razkriva vse tegobe, ki pesto mladi svet.

Miroslav Pahor je zbral ustno izročilo o jamborni cesti, o poti, po kateri so prevažali naš les do tržaških ladjedelnic. V pripovednem izročilu zaživi izumrlo furmanstvo, bralci pa lahko spoznajo, kako je bila slovenska pokrajina vse do Ljutomerja mnogo bolj pomorska, kot si danes marsikdo predstavlja. Smrt je prekinila delo Miroslava Pahorja, zato je njegov načrt uresničila Ilonka Hajnal.

Prvi Bevkov kmetijski roman »Ljudje pod Osojnikom« razglablja odnose med ljudmi, dogaja pa se v hribovskem svetu, v Bevkovi rodni deželi pod Kojco. Roman svojega soustanovitelja in zvestega sodelavca je Prešernova družba sprejela v program ob 10-letnici pisateljeve smrti in 90-letnici njegovega rojstva.

Med knjigami je tudi tokrat ena s praktičnimi nasveti: »Hitro pripravljanje jedi« Andreje Grumove. Priročnik, ki bo dobrodošel zlasti mladim družinam v vse večjem pomanjkanju časa za delo v kuhinji.

Zbirka se lahko pohvali z izredno visoko naklado –

25.000 izvodov ter nizko ceno – 350 dinarjev broširana izdaja ter 450 vezana v platno. Za vse, ki bi želeli zbirko naročiti še naslov: Prešernova družba, Borsetova 27 p.p. 47/I, Ljubljana.

kultura

Še en odmev z Rašice

Za seboj sta zaprla vrata že dve razstavi likovnih del, ki so nastala na letošnjem rašičkem ex tempore. V čast dneva republike in štiridesetletnice vstaje jugoslovanskih narodov in narodnosti pa bo v četrtek, 26. novembra, ob 17. uri otvoritev razstave del likovnikov ljubiteljev, ki so sodelovali na srečanju na Rašici; razstava bo v črnuški galeriji Ceneta Štuparja (Dom borcev NOV, Titova 379). Na otvoritveni slovesnosti bo imel krajši koncertni nastop kvintet Savski val. Svoja dela bodo razstavljali: Slavica Drev, Jožica Komadina, France Kuglič, Dušan Matoh, Milan Merhar, Slavka Pavšek, Tone Ravnikar, Ida Rebula, Boris Skubic, Jože Slovinc, France Smole, Uroš Žitnik.

Takole so lani žigosiel podlage za ex tempore na Rašici.

BEŽIGRAJSKI PEVSKI ZBORI (6)

IMP s pesmijo v svet

Moški pevski zbor IMP deluje v sestavi Pevskega društva IMP. Ustanovljen je bil na pobudo sindikalne konference leta 1976. Aktivnih članov je trenutno dvaindvajset, če pa bi prišli še ostale pevce, ki so še člani, vendar ne pojejo redno, bi jih naštel preko trideset.

Moramo upoštevati, da je IMP sestavljena organizacija, ki ima svoje delovne organizacije in temeljne organizacije raztresene po Ljubljani in tudi izven. Zbrati na vaje člane iz tako razkropljenih krajev je mnogokrat zelo težko. Za pevce so problemi tudi drugod. Mnogo jih odhaja na montaže po domovini in tudi v tujino; za te vaje in nastopi odpadejo. Med pevci so zastopani skoraj vsi poklici.

Tudi v tej delovni organizaciji imajo posluh za petje. Pokrovitelj zbora je generalni direktor SOZD IMP, kar kaže, da s te strani ni problemov za delo zbora. Celotno vaje imajo kar v njegovi konferenčni sobi.

Tudi ostale delovne organizacije imajo posluh za pomoč zbora. Nekoliko manj posluha imajo tovariši v Mariboru. Njim ni jasno, če je sploh potrebno, da ima IMP svoj zbor. V tolažbo naj bo povedano, da so delavci že pred desetletji ustanovljali svoje pevske zore po podjetjih in to v drugačnih okoliščinah. Zlasti so bili aktivni rudarji in železarji. Mnogi delovni kolektivi premorejo celo svojo godbo. Želja prijateljev glasbe v IMP je, da bi dobili lastno godbo. Nekateri člani kolektiva celo igrajo v ansamblih. Upanja, da bi se jim ta želja uresničila je bolj malo.

V kolektivu so imeli še tretjo pevsko željo. Ustanoviti so hoteli ženski pevski zbor, vendar do uresničitve ni prišlo, ker so delavke bolj obremenjene z družinskimi obveznostmi in so zanje prihodi na vaje iz vseh koncev Ljubljane prenaporni. Ni pa rečeno, da kar še ni tudi ne bo.

Pevski zbor vodi profesor Miro Rozman in to skoraj od vsega začetka. Predsednik zbora je Tomaž Štrkel, tajnik pa Janez Keržmanec. Do sedaj so pevci nastopili že več kot sedemdesetkrat. V Šentvidu so bili že štirikrat, kar pomeni, da so bili vabljeni že naslednje leto po ustanovitvi. Udeležili

so se vseh kulturnih dnevo gradbincev, redni gostje so na srečanjih bežigradskih zborov, skupno nastopajo s pevskimi zbori drugih delovnih organizacij. Z lastno delovno organizacijo imajo dogovor, da pojejo na poslovitvah in na proslavah v delovni organizaciji. Na oddaljenejših poslovitvah gredo v manjši zasedbi. Na radiju še niso peli, vendar upajo, da jim bo tudi to uspelo. Vadijo ločeno po glasovih. Mlajši pevci rajši nastopajo kot pa hodijo na vaje. Zaradi že naštetih problemov glasovi niso vedno kompletni. Šibkejša sta zlasti drugi bas in prvi tenor. Mogoče bo kdo od bralcev v centru Bežigrada priskočil na pomoč zboru.

V letošnjem letu je finančna situacija zbora še dokaj ugodna. Prejšnja leta pa so bile težave s sredstvi. Za prevoze nimajo skrbi in tudi uniforme so dobili.

Iz programa zbora je razvidno, da prepevajo narodne in umetne pesmi, borbene pesmi in žalostinke. V lanskem letu so za vaje porabili dvesto ur prostega časa. V programu so zapisali, da bodo poleg že naštudiranih pesmi, naštudirali še najmanj dvajset novih.

V svoj program so pevci zapisali, da bodo ponesli ime IMP s pesmijo v svet. S svojimi nastopi izven IMP bodo utrjevali pomembnost SOZD IMP in njegove celovite dejavnosti.

Pet let nastopanja ni minilo brez lepih doživetij, pa tudi ne brez spodbujanj ali kakor bi točneje imenovali – brez tehničnih motenj. Ko so obiskali Dubrovnik, Cavtat in Mostar, so turistom zapeli nekaj slovenskih pesmi. Navdušenje med tujimi turisti je bilo tolikšno, da so ponavljali še in še in tuji so jim ponujali svoje naslove. Ob izletu na Lošinj so se domenili za skupen nastop z orkestrom garnizije. Orkester je vadi celotno noč, da so drugi dan lahko skupno zapeli »Jugoslavijo«.

Ko so peli v kongresni dvorani na Gospodarskem razstavišču so nenadoma ugotovili, da poleg njih poje še en zbor in to z rahlim časovnim razmakom. Ko so utišali nepravilno postavljene zvočnike, je bila zadeva v redu.

JOŽE ŠIMENC

SPLOŠNA LJUDSKA OBRAMBA

Povezani imenitno sodelujejo

Koncepta splošne ljudske obrambe ne moremo uresničevati brez povezanosti in sodelovanja z vsemi strukturami v občini, krajevnih skupnostih in organizacijah združenega dela. Čim bliže in čim tesneje se bodo povezovale oborožene sile SFRJ z družbenopolitičnimi organi, ustanovami in prebivalstvom v občini, tem bolj bo uresničljiv koncept SLO, hkrati pa se bo dvignila tudi raven varnostne kulture.

Občinski štab za teritorialno obrambo Bežigrad ureničuje skupaj z Zvezo prijateljev mladine občine Bežigrad – Občinskim svetom zveze pionirjev del tega koncepta in sicer z obiski predstavnika štaba teritorialne obrambe po bežigradskih osnovnih šolah, vključno s Centrom za rehabilitacijo sluha in govora ter Zavodom Janeza Levca. Pionirje in mladince od 5. do 8. razreda so seznanili z vlogo teritorialne obrambe ob filmu »Zažigalna borbena sredstva in zaščita proti njim«. V letošnjem jubilejnem letu so nadaljevali s seznanjanjem pionirjev od 1. do 4. razreda – ob predvajanju filma Svoboda 71 – z nalogami in dolžnostmi pripadnikov oboroženih sil SFRJ in Teritorialne obrambe kot sestavnim delom oboroženih sil. Ob praznovanju dneva oboroženih sil SFRJ pa bodo v sodelovanju z vojašnico Ljuba Šerčerja izvedli po osnovnih šolah manjši tehnični zbor z razgovorom.

Zanimanje pionirjev in mladincev narašča, z veseljem ugotavljajo na podlagi dosedanjih obiskov in aktivnosti. O splošni ljudski obrambi in oboroženih silah ter njihovih silah želijo zvedeti še več, to pa obvezuje Zvezo prijateljev mladine – Občinski svet zveze pionirjev in druge družbenopolitične dejavnike v občini h koordiniranemu usposabljanju in obveščanju pionirjev in mladincev, saj so prav ti potencialni viri obrambe naše domovine, našega samoupravnega socialističnega sistema.

VOJKO GRADIŠAR